

Atvirlaiškis Valerijai Čiurlionytei, 1917-05-08 ir 09, [iš Sočio - į Voronežą].

Marių platybės

Marių platybės

Neišmatuoti.

Gėlos didybės

Neišposmuoti.

Bangos dainuoja —

Uolas bučiuoja.

Ilgstos naktelė —

Viskas jos valiai.

Vilnys ateina

Kaip žiburėliai,

Sukuria dainą

Ir rymastėlį.

Žydi naktelė —

Sapno neboja,

Juoda gulbelė

Skrenda, plasnoja.

Nešdama žinią,

Amžiną, iną —

Bo rudenėlis

Po prakartėlę.

Kur man kelelis,

Kur man šmėksuoti?

Sierą žemelę

Kur pabučiuoti? [1]

— — — — —

Šiandie nuo pat ryto lietus lyja. Taip bjauru. Ir aš turbūt sergu. Galva sukas. Karštis buvo užvakar, o vakar gana didelis. Šiandie atsikėliau. Šiandie galva sukas ir karšta, ir kažkaip viskas juokinga.

Šiandie eisiu į paštą (3 varstai nuo manęs), šiandie nuo Tavęs laišką gausiu, šiandie būsiu sveikas.

O aš žinau, kad šiandie nuo tavęs žinia turi būti — šiandakt aš tave vėlei sapnavau. — Būk gera —

Bolyt[is]

9/V — 17

KOMENTARAI

- [1] Vienas iš pirmųjų eilėraščių be pavadinimo „[Marių platybės]“ variantų, vėliau dar kelis kartus taisytas, tapęs eilėraščių ciklo „Kaip sesulė kad dainavo“ pirmąja dalimi. Galutinį eilėraščių variantą žr. in: Balys Sruoga, *Dievų takais*, Klaipėda, Tilžė: „Rytas“, 1923, p. 101-102; *BSR, t. 1: Poezija*, parengė Algis Samulionis, redagavo Donata Linčiuvienė, Vilnius: Alma littera, Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 1996, p. 165. Eilėraščių teksto ir leidimo istoriją žr. Algis Samulionis, „Paaiškinimai“, in: *Ibid.*, p. 770.